

sociale pension, hvilket indebærer en administrativ lettelse for såvel beboeren som for amtskommunen/institutionen.

Et amtsråd, der træffer beslutning om en betalingsordning for ydelser i forbindelse med institutionsophold, skal have tilslutning fra Socialministeriet, inden ordningen træder i kraft. Tilslutningen skal sikre, at de økonomiske rammer overholdes, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 9. Herudover bliver det muligt for Socialministeriet at følge den praktiske gennemførelse af de nye betalingsordninger til brug ved overvejelserne om en evt. generel omlægning af betalingsreglerne for disse institutionsophold.

Det foreslås, at der på grundlag af erfaringerne med de betalingsordninger, der indføres på institutionerne, fremsættes forslag til revision af reglerne om ydelser og betaling for § 112 – institutionsbeboere for Folketinget inden for to år fra de nye reglers ikrafttræden pr. 1. juli 1991, dvs. i folketingssamlingen 1992/93.

Til nr. 7. og 8.

Det foreslås, at det beløb, der udbetales til kommunerne i kompensation, nedsættes til henholdsvis 450 kr. og 350 kr. i årene 1991 og 1992. Nedsættelsen skyldes, at kommunernes udgifter ved ordningens indførelse har vist sig at være mindre end oprindelig antaget.

I finansårene 1991 og 92 afsættes et puljebeløb på henholdsvis 81 mio. kr. og 105 mio. kr. Dette beløb skal dække statens udgifter til kompensationsbeløb vedrørende de plejehjemsbeboere, der er omfattet af bistandslovens § 85 a.

Til nr. 9.

For at overholde rammerne for de samlede statslige udgifter til betalingsordninger efter § 119 foreslås det, at Socialministeriet skal give meddelelse om tilslutning til sådanne ordninger, inden de iværksættes.

Idet der henvises til det under de økonomiske konsekvenser anførte, foreslås indført en kompensationsordning for statslige merudgifter vedrørende beboere på en institution efter bistandslovens § 112, stk. 1, der er omfattet af bestemmelsen i § 119.

Til § 2

Til nr. 1.

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse om inddragelse af bistands- og plejetillæg og erhvervsudygtighedsbeløb for samtlige personer i plejehjem efter bistandslovens § 79 og døgninstitutioner efter bistandslovens § 112, bortset fra aflastningspladser

og særlige plejehjem, der er bestemt til periodevis indlæggelse til rekreation eller behandling.

Bestemmelsen foreslås at få virkning for de personer, der har ophold på de berørte institutioner ved lovens ikrafttræden. Det får specielt betydning for de pensionister, der under ophold på et plejehjem med en ordning efter § 85 a, får udbetalt de nævnte ydelser. Herudover har ydelserne betydning for fastlæggelsen af den øvre grænse for betalingen for plejehjemsopholdet, jf. bistandslovens § 84, stk. 1.

Hvis en pensionist i helt enkeltstående tilfælde måtte vise sig at have et behov, som ikke dækkes gennem institutionstilbuddet, hjemmehjælp eller hjemmesygepleje, og har nødvendige udgifter til medhjælp, vil der kunne ydes hjælp dertil efter bestemmelserne om personligt tillæg.

Bestemmelsen omfatter ikke inddragelse af beløb for personer, der får ophold på en institution efter § 112, stk. 1, da dette er reguleret i pensionslovens § 46, stk. 4.

Til nr. 2.

Det foreslås udtrykkeligt fastsat i loven, at der ikke i forbindelse med visitation fra institution under sygehuvæsenet sker sædvanlig nedsættelse af pensionen til beløbet til personlige fornødenheder m.v., jf. § 46, stk. 1, i lov om social pension, hvis den pågældende person er visiteret til en af de institutioner, der er omfattet af de særlige ordninger med udbetaling af pension. Hvis pensionisten ikke er visiteret til en bestemt institution, sker der sædvanlig nedsættelse, jf. pensionslovens § 46, stk. 1.

Herudover foreslås, at der ikke sker inddragelse af pension under ophold på en institution efter bistandslovens § 112, stk. 1, hvis institutionen er omfattet af den særlige ordning efter samme lovs § 119.

Til nr. 3

Med forslaget sigtes til, at det direkte af pensionsloven fremgår, at den kommune, hvorfra en person er optaget i nogle nærmere angivne institutionsformer, efter pensionsloven betragtes som bopælskommune. Det vil således være denne kommune, der skal gennemføre pensionssag for de personer, der ikke har fået tilkendt en social pension, og som har ophold på en institution, der er omfattet af ordningen med pensionsudbetaling.

Til § 3

Loven træder i kraft den 1. januar 1991. Bestemmelserne i § 1, nr. 5. og nr. 9. har dog først virkning fra den 1. juli 1991. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.